

Kreditors Krav paa Sikkerhedsstillelse i visse Tilfælde, forinden Bøveln kan fordres betalt, og det indrømmes ligeledes, at disse særegne Regler maa være af et saadant Indhold, at den omtalte Ret virkelig kan blive gjennemført paa en saadan Maade og med en saadan Hurtighed, at den ikke bliver praktisk betydningsløs. Hvad der i denne Henseende er foreslaaet i Lovforslagets § 9, er vistnok forsaavidt i høi Grad tilfredsstillende; men Spørgsmaalet er, som ovenfor antydet, om man ikke paa den anden Side derved er gaaet for vidt, idet den givne Retshjælp synes at kunne medføre en Begunstigelse for de paagjældende Bøvelkreditorer paa Beføstning af Cieren af forfaldne Bøvelkrav, navnlig naar Forholdene ikke ere af den Bessaffenhed, at en snarlig Konkursbehandling af Skyldnerens Bo finder Sted, hvilken det neppe kan anses for ønskeligt ligesom at forcere de Sidtnevnte til at foranledige. Ved Døveielisen af dette Forhold er Udvalget kommet til det Resultat, at det turde have mest for sig at optage den Ordning, som er foreslaaet i det for det norske Storting forelagte Lovforslag om Rettergangsmaaden i Bøvelsager m. v., § 9. Naar der i Døvensstemmelse hermed gives den paagjældende Bøvelkreditor, der har Krav paa Sikkerhedsstillelse, Ret til ved et Søgmaal, der bliver at fremme efter de almindelige for Bøvelsager gjældende Regler, at faae sig tilkjendt Ret til strag, v: uden at afvente Udløbet af Eksekutionsterminen, at faae Afsetning i saameget Gods, som udfordres til hans Sikkerhed, og det derhos bestemmes, at Virkningen af en saadan Dom ikke afvendes ved dens Paaanke, er der formentlig givet ham en Afgang til Fyldestgjørelse for hans Krav, der maa erkjendes at svare til den Retshjælp, som staar til Raadighed for Cieren af forfalden Bøvel. Ved Afsetningen opnaar han den samme sikrede Stilling, som der gives ham ved Fogedsforretningen efter Lovforslagets § 9, og naar dertil da føies — hvad der i Motiverne til det oprindelige Lovudkast forudsættes at være Meningen, men som det turde være rettest udtrykkelig at udtale i § 8 —, at han, indtil han kan opnaa Dom til Afsetning, foreløbigen kan sikke sig ved Arrest, vil han, saa vidt Skjønes, faae al den Afgang til at sikke sig, som han med Billighed kan forlange. Ganste vist er han, saalænge han ikkun har Arrest, ikke sikket imod andre Kreditorer, men det vil jo heller ikke Cieren af forfalden Bøvel være, saalænge han ikke har faaet Dom og har gjort Udlæg. Det Udvalget altsaa foreslaar en forandret Affattelse af § 9 og en Tilføining til § 8 i Døvensstemmelse hermed, skal man kun sluttelig til-

føie, at det herefter synes rettest at give § 9, der da ikke faar den Karakter af en ganske særlig Rettsforfølgning, som Lovforslagets § 9 har, Plads foran § 8, hvis Begyndelse om, at der ogsaa kan gjøres Arrest for de omhandlede Sikkerhedskrav, paa en ret naturlig Maade vil kunne slutte sig til den givne Regel om Bedkommendes Afgang til at faae Dom til Afsetning. Man forudsætter som en Selvfølge, at Arrest for et saadant Sikkerhedskrav kan justificeres ved Sagen, hvorunder der paastaaes Afsetning, og man har isørigt, om dette Punkt end har været under Døveielise i Udvalget, ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at give særegne Regler med Hensyn til Forpligtelsen til Justifikationsfags Anlæggelse i Tilfælde af Arrest af denne Art.

I Genhold til det Anførte stiller Udvalget følgende Endringsforslag:

Til § 2.

1) Paragrafen affattes saaledes:

„Bøvelsager ere undtagne fra den tvungne Forligsprøve“.

Til § 4.

2) I 2den Linie i Stedet for „§ 45“ sættes:

„§§ 20, 30, 42, 45 og 75“.

Til § 6.

3) Der tilføies Paragrafen et nyt Stykke:

„Disse Bestemmelser gjælde ogsaa ved de af flere Medlemmer beskaaende Retter, ved hvilke derfore Affen, naar Sagen har været optagen over 8 Dage, skal forsynes med Omgangspaatægning overensstemmende med Fdg. 3die Juni 1796 § 23“.

Til § 9.

4) Paragrafen affattes saaledes:

„Findes Sagsøgerens Krav paa Sikkerhedsstillelse i Medfør af Bøvellovens §§ 25, 26 og 30 begrundet, bliver han, naar derom er nedlagt Paastand, i Dommen at kjende berettiget til strag at nyde Afsetning i saa meget Gods, som er fornödent til Sikkerheden. Saadan Afsetning kan ikke afvendes ved Dømmens Paaanke“.

Til § 8.

5) Paragrafen flyttes hen bagefter § 9, der altsaa vil blive § 8, medens den selv bliver § 9, og affattes saaledes:

„I Mangel af Fyldestgjørelse af de i § 8 ommeldte Krav paa Sikkerhedsstillelse kan derhos strag foretages Arrest hos den Paagjældende. Fogden maa i saadant Tilfælde, ligesom ellers naar Arrest begjæres i Bøvelsager, ikke affordre Retvirenten nogen Sikkerhed osv.“

Bagger.

Bajer.

B. Christensen.

Dam,
Sekretær.

Hørup.

Klein,
Formand og Ordfører.

Koch.

G. Peterfen.

Rimestad.